

de af en saadan Mudderpøl staar et Par Negerkvinder og vasker, begge har de maaske Elefantben og Skinnenssaar, i den anden Ende vil man se en Neger øse det mudrede Vand op — til Drikkebrug inde i Byen! Naar man hører, at dette Vand drikkes inde i Byen, vil det maaske ikke forbyse, at der hersker stor Børnedødelighed i Frederikssted.“

Affaldsforholdene er om muligt ligesaa uheldige. Natrenovationen fjernes ikke, men ophobes i Kuler sammen med alt andet Affald. Kulerne tømmes meget sjældent, oftest kun efter Polititilhold. Sundhedsvedtægterne fordrer vel, at Gruberne skal være „forsvarlig tæt muret i Cement“, men dette overholdes aldeles ikke. Kulerne findes ofte paa de uheldigste Steder, tæt op ad Cisterner og Brønde, ja ikke sjældent i selve Husene.

Da Jordbunden er meget slet filtrerende, kan det ikke undgaas, at Affaldet og Renovationen skyldes lige ned i Brøndene. Ethvert større Regnskyl efterfølges derfor af et stort Antal akutte Mave-Tarmsygdomme hos Smaabørn, som oftest af meget voldsom Karakter og med stor Dødelighed.

Forholdene paa Plantagerne paa Larfdet er gennemgaaende bedre end i Byerne. „Der er ikke den tætte Sammenbygning, Husene er som Helhed bedre, der er et forholdsvist ringere Antal Kuler og meget mindre Lejlighed til Infektion af Vandet i Cisterner og Brønde. Der er heller ikke den Vandmangel som i Byerne, og mange af Plantageejerne gør sig megen Umage for at byde Negerbefolkningen saa gode og behagelige hygiejniske Tilstande, som det er dem muligt.“

Følgen af de daarlige hygiejniske Forhold er, at Øerne affolkes. I Ti-aaret 1901—11 har der paa St. Croix været en Tilbagegang af 3123 Personer. Dødelighedskvotienten paa St. Croix var i 1912 44 pro mille, Fødselskvotienten 26 pro mille. Forf. udtaler, ligesom Hagemann, at dersom denne Udvikling fortsættes, staar St. Croix i Fare for helt at affolkes.

Den store Dødelighed falder hovedsagelig paa det første Leveaar. Der er som bekendt, særlig paa Enkedronningens Initiativ, udført et stort og meget nyttigt Arbejde for at organisere Syge- og Børneplejen, men nogen Formindskelse af den store Børnedødelighed kan ikke spores, simpelthen fordi Forbedringen af Børneplejen ikke kan udfolde sin fulde Virkning,

uden at de hygiejniske Forhold forbedres. Dette er i Vestindien som anden Steds Hovedsagen. Saa længe Vandforsyning og Renovation er elendigt ordnede, vil Dødeligheden vedblive at være stor, selv om Sygeplejen er nok saa godt ordnet. De omliggende Øers Befolkning tiltager, uagtet deres Negerbefolkning utvivlsomt er lige saa forsømmelig og ligegyldig overfor Børnene som de danske Øers, og uagtet der ikke findes den vel gennemførte Syge- og Børnepleje. Forskellen i Dødelighed beror paa de omliggende Øers bedre hygiejniske Forhold.

I Tropehygiejnen spiller som bekendt Bekæmpelse af de Myggearter, der kan overføre Sygdomme, en stor Rolle. Der findes ikke paa de danske vestindiske Øer mange Vandløb eller større Ferskvandsøer, og Jordbunden er som Regel ret tør. Betingelserne for Udvikling af Myggelarver er altsaa fra Naturens Haand ingenlunde særlig gode. Men Menneskene har ogsaa paa dette Omraade gjort, hvad de kunde, for at ødelægge de oprindeligt gode hygiejniske Forhold. Myggene holder til i Mængder omkring Husene, særlig i Cisternerne, hvortil de jo har uhindret Adgang, samt i det Vand, som samler sig i alt det Skrammel, der smides udenfor Husene — Blikdaaser, Kokusnødskaller, Flaskeskaar, Kalebasser o. s. v. Saadant Vand kan være helt geléagtigt af Myggelarver.

Af de Sygdomme, som overføres ved Myg, omtaler Dr. Ditlevsen enkelte. Hvor udbredt Malaria er, er tvivlsomt. Forf. tror dog, at Febertilfældenes Tiltag i regnrige Aar for en Del skyldes Malaria.

Filariosis og den dermed sammenhørende Elephantiasis er meget udbredt. Efter Undersøgelser af Dr. Heyn i Christianssted findes Filaria hos omtrent 25 pCt. af St. Croix's Negere. Forf. bemærker meget rigtigt, at naar man hører om, hvor mange forholdsvist unge Mænd og Kvinder, der i et arbejderfattigt Land som St. Croix melder sig til Fattigkommissionen som arbejdsudygtige paa Grund af Elephantiasis, maa man forbavses over, at der aldrig er gjort noget som helst effektivt for at komme denne Sygdoms Overførere, Moskitoerne, til Livs.

Den gule Feber, som overføres af den sribede Moskito, ogsaa kaldet Husmyggen, var tidligere overordentlig udbredt overalt i Vestindien, men er efterhaanden trængt meget tilbage,

først ved at mange af Øerne har faaet gode Vandforsyninger, hvorved Cisternerne Antal indskrænkedes, dernæst ved at der er gennemført en konsekvent Moskitokrig. Som bekendt er Amerikanerne gaaet i Spidsen, men alle de andre Stater, undtagen den danske, har fulgt Amerikas Eksempel. St. Thomas er vrimlende fuld af de sribede Myg. At der ikke er forekommet gul Feber i mange Aar, skyldes altsaa ikke de danske hygiejniske Foranstaltninger, men er en Følge af de omliggende Øers gode hygiejniske Forhold. Men importeres Sygdommen fra et af de nærliggende Febercentre (f. Eks. Venezuela eller Ecuador) „vil Sygdommen med vore fortvivlede Moskitoforhold let kunne brede sig saa stærkt, at kun meget store Anstrengelser og Ofre vil kunne slå den ned igen — og inden det er sket, har maaske St. Thomas allerede faaet saa slet Ry, at Skibene søger derfra.“

Ogsaa Pesten risikerer man at faa indført til St. Thomas fra nærliggende Steder. Kampen mod Pesten — og det vil atter sige imod Rotterne som Smittebærere — er kun delvis organiseret. Det vigtigste mangler, nemlig at Byens Møddinger og Kuler samt alt det Skrammel, der er strøet om Husene, fjernes — kort sagt, at de ovenfor omtalte hygiejniske Forbedringer iværksættes.

St. Thomas er altsaa i hygiejnsk Henseende fuldkommen uforberedt til at modtage en større Trafik, naar Verdenshandelen igen kommer i Gang.

Forfatteren af en anden Artikel i „Atlanten“, Kommunelæge Viggo Christensen, mener at turde paastaa, grundet paa geologiske Undersøgelser, at man ved passende Brøndanlæg i eller i umiddelbar Nærhed af Byen kan skaffe rigeligt og godt Drikkevand og gør Rede for St. Thomas' Vandværksaags sørgelige Historie, som strækker sig med sine Avisdrøftelser og Borgerstridigheder og kostbare Begyndelser, der aldrig blev gennemførte, lige op til nu, hvor den elendige økonomiske Tilstand paa Øen umuliggør, at et kommunalt Vandværk kan anlægges uden dansk Støtte.

Det vestindiske Kompagni har dog allerede nu ført Bevis for Dr. Christensens Paastand ved at lave et Brøndanlæg med godt og rigeligt Vand ved St. Thomas' Havn til Forsyning af Skibene. Ugeskriftet slutter med at sige, at dette viser, at saa